

4. jan. 1974

FAKTA

Dato:

4. jan. 1974

Sidetæl:

Rød blå bd 17 s. 35-37

Generelle kommentarer:

Lucio Fontana. Argentinsk-italiensk kunstner (1899-1968).

Barnett Newmann. Amerikansk kunstner (1905-1970).

TRANSSKRIFTION

4-1-74.

Sammenstødet mellem det røde og det blå kvadrat, altså midterdelingen af rektanglet resulterende i en lodret linie er den rest af det billedmæssige (figur – form – komposition) der stadig generer.

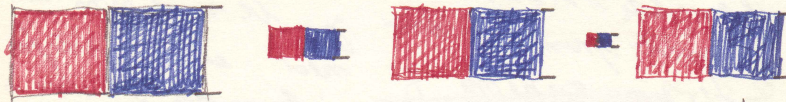
Til trods for at de to kvadrater fylder formatet ud – dækker det er de figurformdannende idet de percepteres som to kvadrater. Det er denne todeling der stadig er en generende hindring. Men – efter Klein, Fontana, Newmann, o.a er det udelukket at anvende den enkelte monochrome farve.

Løsningen med et uopspændt lærred som bemales med een farve, men således at farven ikke berøre lærredets kanter men disse står med lærredsgrunden bar og bemalingen udført oppefra og ned eller nedefra og op – fra højre side – fra venstre – diagonal – o.s.v således at selve bemalingsprocessen blev helt åbenbar – at den ligefrem fysisk kunne mærkes, denne løsning er heller ikke helt tilfredsstillende idet den bliver en variation af det monochrome og ikke en ny løsning. Den eneste helt iøjenfaldende fordel den har er camoufleringslagene: væggen – lærredet – præparationen – bemalingen – synliggøres.

At bemale selve væggen – gulvet – jo hele lokalet og de genstande der findes i det er en løsning jeg også har tænkt over, men den støder på den rent praktisk hindring at de færreste ønsker at få deres lokaler ødelagt ved sådanne bemalinger.

74.

7-7-74.

Variierende formater for meget små til store
af R+B - skaber forskellen i formater og
forskelle i perception - conception - mening?
mening?

4-7-74.

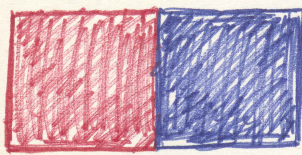
Sammen stødet mellem del
rede og del blå kvadrat, altså midte-
delingen af retvinklet resultatende i en
horiz. linje er den rest af del
billedet mæssige (figur-form-komposition)
der stadig gælder.
Til drøftelse om at de to kvadrater fylder
formater ud - dobbelt del er de figur-
form dannende i del de perceptiones som
for kvadrater. Det er denne fordeling

der stadig er en generel hindring.
Man - efter Klein, Fontana, Nellenmann,
o. a. er det udelukkende at anvende
den enkelte monochrome farve.
Udførelsen med et monochrome
lærred som bemales med en farve,
men således at farven ikke berører
lærredets kanten men disse står med
lærredets grundfarve og bemalings-
-fløjt oppefra og ned eller ned fra
og op - fra højre side - fra venstre -
diagonal - o. s. v. således at selve
bemalingsprocessen blev helt ubemærket,
- var - at den lige frem fjernst kunne
mærkes, den ene lysning er heller ikke
helt tilfredsstillende idet den bliver
en variation af det monochrome
og ikke en ny lysning. Den eneste
helt iøjensfaldende fejl - den her er
Carmouffers tegning: lærredet - præpara-
-tionen - bemalings - særlig oppe.
At bemale selve væggen - gulvet - på
hele lokalitet og de genstande der findes
i det er en lysning je også her
færdig over, men den starter på den
rent praktiske hindring at de enkelte
genstande - at på deres lokaliteter og af

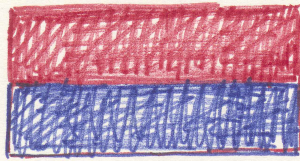
ved sådanne bemæringer.

70-7-74.

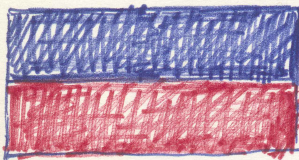
÷ strukturer som ændres ved
vending af billedet.

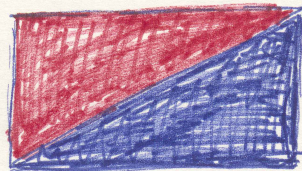
1. x

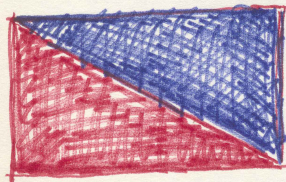
2. x

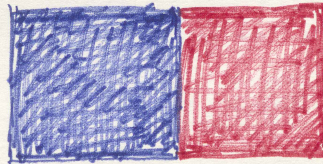
3. ÷

4. x

5. ÷

6. ÷

Hvordan et sådant billede vendes - det spørges
blive undersøgt - så bliver det et spørgsmål
via - den, hvis man bare mindst tænker.

Der findes 6 helt elementære fladede-
-ligninger og farveskift, nemlig hvor uover-
disse kun kan systemet blive. for komple-
-cerede i for hold til grundideen og
for andre systemer til et andet.
systemet er: 2 farver - 2 former -